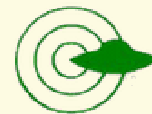
Skandinavisk UFO Information
Danmarks UFO Forening

UFO-Mail nr. 126 9. februar 2011

Er ufoer fra andre dimensioner?

Af Peder Schulz

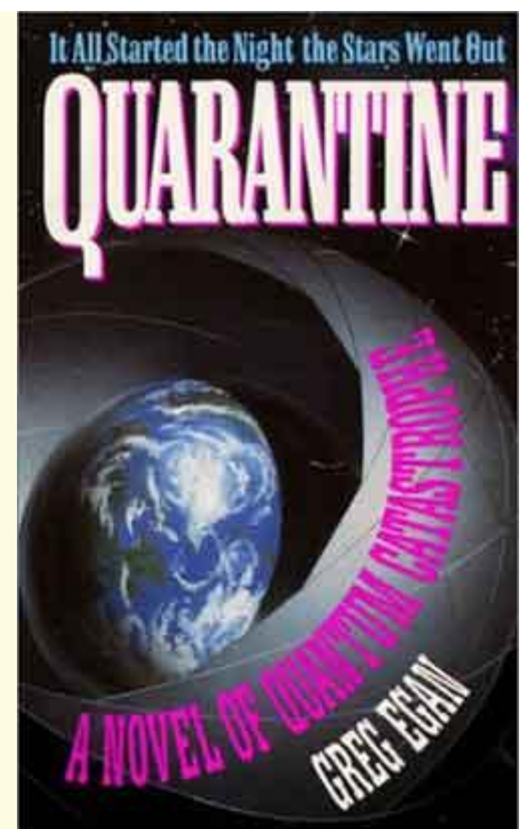
Hvis vi antager, at nogle beretninger om kontakter med aliens virkelig er autentiske, giver det så mening at tro, at disse væsener er fra andre dimensioner eller parallelle verdener?

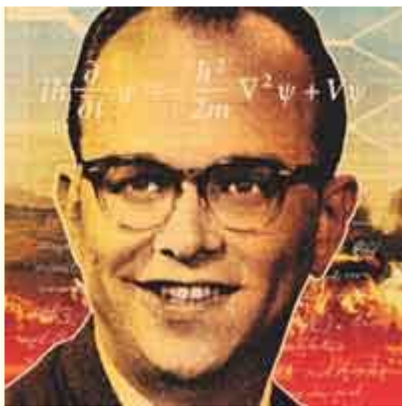
Mennesket har sådan set altid troet på eksistensen af andre dimensioner og væsner, som kom fra disse parallelle virkeligheder. I den nordiske mytologi finder man f.eks. utallige overnaturlige væsner, som bor i vandløb, træer eller klipper. Når en såkaldt „gnom" boede i en kampesten, betød det dog ikke, at man kunne flække stenen og finde den inden i den. Stenen var en slags portal imellem gnomernes og menneskenes verden. I moderne sprogbrug ville man kalde gnomerne for interdimensionelle væsener - altså væsener som kan bevæge sig imellem to dimensioner. Ifølge mytologien kunne disse væsener fanges i menneskenes verden, hvis det lykkedes for en helt at svinge et sværd med indridsede runer over dem. Så kunne f.eks. gnomerne tvinges til at udføre magiske tjenester for helten til gengæld for en tilladelse til at vende tilbage til deres egen verden.
Som det vil fremgå senere, så eksisterer troen på interdimensionelle væsener, der ufrivilligt bliver fanget i vores verden, stadig.
I middelalderen spekulerede teologer over den mulighed, at gud havde skabt et uendeligt antal parallelle verdener ved siden af vores egen. Man ræsonnerede, at hvis gud var almægtig, hvorfor skulle han så begrænse sig til kun at realisere de ting, som sker i vores verden? Hvorfor skulle han f.eks. ikke også have skabt en verden, hvor Alexander den Store levede 20 år længere og dermed erobrede Italien og knuste det spirende romerrige - så en alternativ verdenshistorie ville være opstået? Eller en verden, hvor Alexander aldrig blev konge? Eller en verden, hvor han slet ikke var født? Og sådan kunne man blive ved med at udtænke alternative verdenshistorier i det uendelige.

Mange-Verdens-Teorien

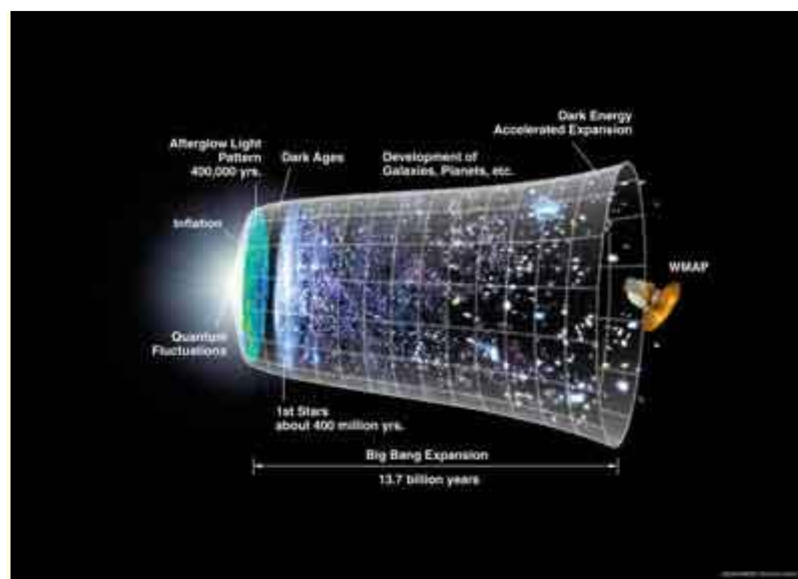
I lang tid har ideen om parallelle verdener og andre dimensioner altså knyttet sig til mytologiske eller religiøse forestillinger. Dette ændrede sig i 1957, da den amerikanske fysiker Hugh Everett III (1930-1982) fremsatte sin „Mange-Verdens-Teori".
Det er en teori, som på flere områder ligner den ovennævnte teori, bortset fra at den er baseret på kvantefysik. Meget simpelt defineret er kvantefysikken den gren af fysikken, som beskæftiger sig med det subatomare niveau, altså elektroner, fotoner etc. I modsætning hertil står den klassiske fysik, der beskæftiger sig med ting i den størrelsesorden, som vi kender fra vores dagligdag.
Det har så længe været et meget stort problem for fysikerne, at der tilsyneladende gælder andre naturlove på det kvantefysiske område, end dem man kender fra den klassiske fysik. Dette strider imod hele essensen i fysikken, som jo netop er at finde naturlove, der er universelle. Mange fysikere har derfor beskæftiget sig med teorier, der kan forene kvantefysik og klassisk fysik.
„Mange-Verdens-Teorien" var Hugh Everetts bud på netop sådan en teori. Teorien løser på brillant vis problemet ved at antage, at processer på kvanteniveau konstant udskiller alternative virkeligheder fra vores egen. Alligevel blev teorien mødt med blank afvisning fra Everetts kolleger. Ingen af dem havde nogen egentlige videnskabelige modargumenter - men man kunne rent følelsesmæssigt ikke acceptere ideen om parallelle verdener. I 1957 var tiden endnu ikke moden til, at videnskaben kunne inddrage en så radikal teori.

Science fiction-forfattere kastede sig derimod begejstrede over ideen om parallelle verdener. Resultatet blev en række science fiction-romaner, som tager udgangspunkt i personer, der rejser på tværs af parallelle virkeligheder. Der kan blandt andet nævnes »Quarantine« fra 1992 af Greg Egan og trilogien »His Dark Materials Trilogy« (1995-2000) af Phillip Pulman, i hvilke Everett og Mange-Verdens-Teorien nævnes.
Hugh Everett døde den 19. juli 1982 i en alder af 51 år. Han nåede således hverken at opleve de tragiske konsekvenser af sin teori eller det endelige gennembrud af sin teori inden for videnskaben.
Everetts datter, Elizabeth, begik i 1996 selvmord med en overdosis sovepiller. Hun efterlod et brev, hvor hun udtrykte håb om, at hun igennem sin død kunne blive forenet med sin far i et andet univers.

Multiverset og inflation

Gennembruddet kom i begyndelsen af det nye årtusinde, hvor kosmologer genopdagede Mange-Verdens-Teorien og omdøbte den til „Multiverset". Everett blev nu udråbt til „skaberen af multiple universer" og fik således sin forsinkede anerkendelse. Multiverset tager udgangspunkt i den såkaldte inflationsteori, som antager, at inflation er det gennemgående, skabende princip i universet. Selve ordet „inflation" har nok en negativ klang for de fleste, da vi oftest hører om dette princip inden for økonomi. Når der går inflation i pengesystemet, betyder den øgede pengemængde jo i reglen, at købekraften reduceres.
Inden for kosmologien er inflation det princip, som afgør, at der pludselig kan opstå et punkt af eksistens midt i universets vakuum, fordi der går inflation i intetheden. Inflationen kan så puste dette punkt op til en boble af alternativ eksistens. Med lidt held kan denne boble fortsætte med at vokse, så den bliver begyndelsen til et nyt parallelt univers. Da vores univers jo hovedsageligt består af vakuum, kan det ved en slags knopskydning konstant frembringe nye alternative universer - som så igen kan blive ophav til andre universer. Kosmologer antager, at nogle af disse universer ligner vort eget, mens andre kan være meget anderledes. Man antager nemlig, at de alternative universer ikke nødvendigvis har de samme „konstanter" (herved forstås de værdier/tal, som aldrig kan ændres). Man har således udtænkt „døde" parallelle universer. Universer, hvor andre konstanter betyder, at atomerne er på størrelse med golfbolde, hvilket igen medfører, at de komplekse organiske forbindelser vil være for ustabile til at eksistere. Faktisk er der åbnet op for, at enhver person kan udtænke sig sit helt eget univers med egne unikke egenskaber.
Teorien om multiuniverset tager på afgørende vis Everetts teori et stykke længere: Man antager, at der kan være en form for forbindelse imellem de parallelle verdener. Tyngdekraften regnes således for at være en kraft, der kan virke på tværs af de parallelle universer. Man har f.eks. længe haft svært ved at forstå, hvorfor materien i vores univers er så uensartet fordelt. Ifølge „The Big Bang" burde materien nemlig være fordelt nogenlunde ensartet. Dette problem har man søgt at løse ved at antage, at materien i vores univers på et tidspunkt er blevet påvirket af tyngdekræfter fra et parallelt univers.

Når universer kolliderer

I 2007 fremsatte de to fysikere Cliff Burgess og Fernando Quevedo en ny kompleks teori i novemberudgaven af »Scientific American«. En teori, der åbner op for direkte kontakt mellem parallelle universer. I yderste konsekvens antages det, at to universer direkte kan kollidere med hinanden - med katastrofale følger! Burgess' og Quevedos teori kan lyde som noget fra science fiction-litteraturens overdrev, men blev faktisk modtaget positivt af andre fysikere rundt omkring i verdenen.
Når man taler om andre dimensioner og alternative virkeligheder, må man nødvendigvis også nævne det såkaldte „Mørke Stof". Mælkevejen består som bekendt af en gigantisk roterende skive af stjerner. Men der har vist sig at være en alvorlig difference imellem de matematiske formler, og så det vi rent faktisk kan observere. Hvis Mælkevejen kun består af det stof, som vi kan observere i form af stjerner og gasskyer, så er der slet ikke materie (og dermed tyngdekraft) nok til at holde sammen på Mælkevejen. Dens rotationsenergi burde slynge stjernerne, inklusiv vores eget solsystem, ud i alle retninger. Mælkevejen burde for længst være gået i opløsning. Faktisk er man nødt til at antage, at det synlige stof kun udgør 2 % af Mælkevejens masse! Så hvor er de øvrige 98 %, som er nødvendige for at holde vores galakse sammen? I begyndelsen spekulerede man i retning af mægtige støvskyer imellem stjernerne - men sådanne støvskyer er ikke blevet fundet. Nu antager flere og flere forskere, at det manglende stof - kaldet „Mørkt Stof" - eksisterer i en anden dimension, som muligvis omgiver os overalt.
I en artikel i »Scientific American« november 2010 med titlen »Hidden Worlds Of Dark Matter« skriver de to fysikere Jonathan Feng og Marh Trodden blandt andet:
„Kunne det være, at det, vi ser som mørkt stof, i realiteten er beviset for en skjult verden, som er et spejlbillede af vores egen?"

Denne teori åbner så op for spekulationer om „Mørkt Liv‟ - og i yderste konsekvens også „Intelligent mørkt liv‟. Som det ses, er der altså en videnskabelig baggrund for den teori, at der kan eksistere liv i andre dimensioner. Hvis vi så stadig går ud fra, at nogle beretninger om mystiske fartøjer og aliens rent faktisk er autentiske - er der så nogen af disse beretninger, der kan støtte teorien om besøg fra andre dimensioner? Det synes der at være - enten direkte eller indirekte.

Nærobservationer af 3. grad

De ufologer, der betragter aliens som rumrejsende, har en tendens til at fokusere på de observationer af typer af aliens, som mere eller mindre ligner mennesker i deres kropsbygning. Det drejer sig især om de aliens, der falder ind under kategorierne „Humanoider‟ og „Grå‟. Disse typer aliens virker givetvis også mest troværdige i rollen som besøgende fra andre planeter. Mennesket er dygtigt til at håndtere teknologi, blandt andet fordi det har dybdesyn og hænder med stor gribeevne. Så det virker logisk, at andre racer, som behersker avanceret teknologi, må ligne os mere eller mindre. Men derved ignorerer man en betydelig mængde observationer af helt anderledes og bizarre væsner. Væsner, som virker „out of place‟, ikke kun på Jorden, men overalt hvor de samme naturlove gælder.

Det drejer sig f.eks. om nærkontakten med tre firkantede væsner nær Prospect i Kentucky den 27. januar 1977. Den ene af disse aliens lignede noget, der var skåret ud af en mur. Der var ingen synlige øjne eller mund på den glatte overflade af kroppen. På den ene side af væsnets krop sad der en enkelt „arm‟, som blot endte i en spids. De to andre væsener i ufoen virkede ligeledes akavede og mærkeligt hjælpeløse - i al fald i vores univers. Vidnet havde da også en følelse af, at de tre aliens var bange for ham.

Der eksisterer faktisk så mange observationer af denne type aliens, at de efterhånden har fået deres egen betegnelse: „Wall‟ (Mur). Det er blot sjældent, at disse observationer dukker op i den mere populære ufolitteratur. Dr. Alvin H. Lawson fra Californien, som har beskæftiget sig med klassifikationen af de mere usædvanlige aliens, drager en pudsig parallel mellem „Walls‟ og de levende spillekort fra »Alice i eventyrland«. Faktisk mener Alvin H. Lawson, som er doktor i engelsk litteratur, at alle typer aliens kan genfindes i en anden form i eventyrlitteratur. Han drager især paralleller til »Alice i eventyrland« og »Troldmanden fra Oz«.

Men man kan faktisk drage yderligere paralleller til mytologien. Ifølge vores hjemlige mytologi er elverpiger som bekendt „hule i ryggen‟ eller flade. Eller sagt i en moderne sprogbrug: De er todimensionelle væsner. Med andre ord har vi altså både aliens og mytologiske væsner, som alle virker mærkeligt malplacerede og nærmest handicappede i vores univers. Men det giver pludselig mening, hvis vi antager, at de slet ikke stammer fra dette univers - men fra parallelle universer, hvor der gælder andre naturlove. Måske er de firkantede aliens fra en dimension, hvor naturlovene f.eks. gør øjne overflødige? Måske er mytologiens elverfolk væsener fra en dimension, hvis fysiske love kun tillader dem at eksistere som todimensionelle væsner i vores verden.

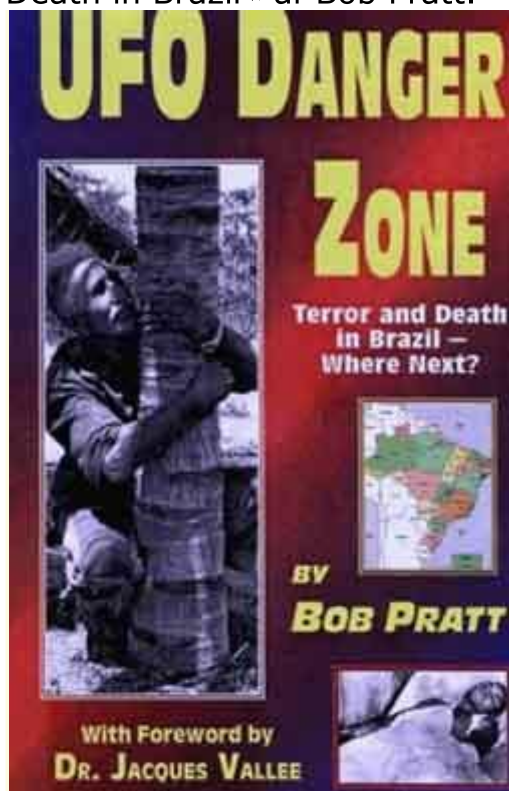
Et af de berømte svindelfotos af Cottingley-elverfolket.

Rejser mellem parallelle dimensioner

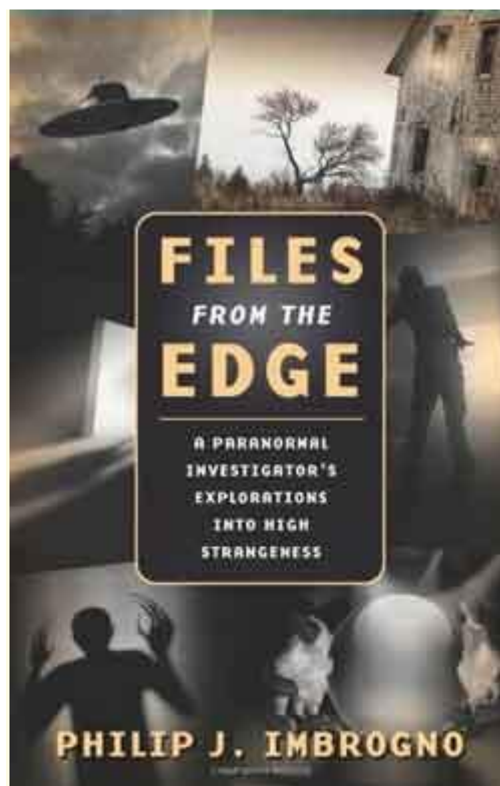
Her støder man så ind i spørgsmålet, om hvordan det kan være muligt at bevæge sig fra en dimension til en anden? Rent faktisk har flere forfattere fremsat forskellige teorier, om hvordan sådanne rejser angiveligt skulle være mulige.
Mystikeren Atala Dorothy Toy hævder, at flere væsener fra andre dimensioner igennem uheld er blevet fanget i vores verden. Angiveligt skulle der ved større eksplosioner - med konventionelt sprængstof - udløses energi med en særlig frekvens, som kortvarigt skulle åbne en portal til en anden dimension. Nogle uheldige skabninger fra den parallelle dimension skulle så være blevet suget igennem denne portal, og er nu, imod deres vilje, fanget hos os. Ifølge Atala D. Toy dannes sådanne portaler ved alle store eksplosioner, både i krigstid og i fredstid, f.eks. ved bygning af veje. Det er næppe den mest overbevisende teori, og Atala D. Toy er da heller ikke i stand til at fremføre nogen form for beviser overhovedet. Det mest interessante ved teorien forbliver dens mytologiske paralleller.
Et bedre gæt er måske, at besøgende fra andre dimensioner benytter en teknologi, som endnu er ukendt for mennesket. Et andet gæt er, at nogle væsener måske har udviklet evnen til at bevæge sig mellem forskellige dimensioner gennem evolution. I et andet univers kan anderledes naturlove have ført den biologiske evolution i helt andre retninger, end dem vi kender fra Jorden.
Teorien om sådanne transdimensionelle væsener understøttes af nogle observationer. De mere bizarre aliens observeres tit alene - altså uden at der samtidig observeres en ufo. Det gælder f.eks. observationen af et skræmmende væsen ved Riverside i Californien den 29. august 1955. Denne besynderlige alien med fire arme og fire ben materialiserede sig først delvist, da en åbenbart løsreven arm blev set svæve i luften. Nogen tid senere var hele væsenet synligt.

Hvor mærkeligt det end må forekomme, så findes der i ufologiens arkiver en del observationer af denne art. Dr. Alvin H. Lawson har kategoriseret denne type observationer som „Apparition" (åbenbaring). Igen drager han en sælsom parallel til »Alice i eventyrland«. Denne gang til „Den grinende kat", som i historien kan materialisere sig helt eller delvist ud af den blå luft.
Hvis vi vender os mod de mere klassiske ufoobservationer, finder man også elementer, der understøtter teorien om besøgende fra andre dimensioner. I de landlige egne af Brasilien går ufofænomenet ofte under betegnelsen „La fuegö" (ilden). Man finder her en række observationer, som har interessante fællestræk. Når vidnet første gang ser ufoen, antages den ofte for at være et bål i det fjerne - heraf navnet. Først gradvis bliver vidnet opmærksomt på, at objektet bevæger sig. Det sker oftest ved, at objektet svæver i meget lav højde og nøje følger terrænet. Ofte forsvinder det på samme måde. Hvis man antager, at der er tale om et fartøj, så bevæger det sig altså mest af alt som et luftpudefartøj. En uhyre interessant detalje er her, at nogle vidner beretter om en lugt af brændt olie eller benzin fra objektet.
Der er altså en del, der taler for, at det drejer sig om et forholdsvis lavteknologisk fartøj i stil med en hovercraft. Mange vidner hævder yderligere, at der er tale om bemandede fartøjer. I flere tilfælde skal fartøjer være standset, og besætningsmedlemmer er set stige ud. I nogle tilfælde synes besætningen at være steget ud for at undersøge noget eller for at reparere noget på fartøjet, inden det fortsætter. I andre tilfælde er formålet åbenbart at bortføre mennesker. I Brasiliens finder man beretninger om sådanne bortførelser i 1950'erne - altså et godt stykke tid inden fænomenet manifesterede sig i USA.
Der er nogle træk, som synes at gå igen i en betydelig del af disse beretninger om bortførelser og forsøg på bortførelser. Således beskrives de fremmede ofte som menneskelignende. Men det, som er værd især at lægge mærke til, er de ret simple og lavteknologiske midler, som de fremmede tager i brug. I mange tilfælde forsøger de simpelt hen at overmande ofret med ren muskelkraft. Mange beretninger omhandler håndgemæng og direkte slagsmål med de fremmede. Åbenbart er de fremmede dog forholdsvis fysisk svage, og det er muligt for vidnet at kæmpe sig fri.
I et tilfælde undgik vidnet at blive trukket ind i et fartøj ved at holde fast i et træ. I et forsøg på at få vidnet til at give slip, stænkede en af de fremmede dråber af kogende olie på hans ben. Da dette ikke fik vidnet til at slippe sit tag om træet, opgav man bortførelsesforsøget. Flere beretninger af denne type kan findes i bogen »Ufo Danger Zone: Terror & Death in Brazil« af Bob Pratt.

En del af vidnerne omtalt ovenfor er fattige landarbejdere, som aldrig før har hørt om ufoer eller aliens. De mener ofte selv, at det er djævle eller dæmoner, som har overfaldet dem. Det skal retfærdigvis også siges, at der fra Brasilien også findes beretninger om mere „traditionelle" ufoer: Fartøjer, som forsvinder med stor hast lodret op i luften.
Som vi har set ovenfor, er det altså muligt at udkrystallisere en kategori af fartøjer, som næppe kan være rumskibe. De fremtræder mere som ekspeditionsfartøjer, udsendt af en civilisation, der befinder sig på omtrent samme teknologiske niveau som menneskeheden. Flere ufologer har derfor fremsat den teori, at disse aliens er besøgende fra et parallelt univers, som ved et tilfælde har fundet en metode, der gør det muligt at bevæge sig fra den ene verden til den anden. Men ud over denne evne råder de ikke over en teknologi, der er mere avanceret end vores.
Endeligt er der endnu en kategori af beretninger, som bør nævnes. Det er de tilfælde, hvor aliens, via kontaktpersoner, selv har præsenteret sig som rejsende fra andre dimensioner. Ufologen og parapsykologen Philip J. Imbrogno har gengivet en del beretninger, hvor aliens fra andre dimensioner skal have taget kontakt med „udvalgte dimensioner". I et tilfælde er årsagen til kontakten åbenbart den, at de fremmede er bekymret for en mulig atomeksplosion i New York-området. Bekymringen gælder dog ikke så meget menneskeheden som dem selv. De fremmede er nervøse for, at den elektromagnetiske impuls (EMP) fra eksplosionen skal forplante sig til deres egen dimension. Der ligger et åbenlyst interessant perspektiv i denne beretning. Den moderne ufologi begynder jo blot to år efter den første test af et atomvåben.
Uheldigvis refererer P.J. Imbrogno alene til anonyme kontaktpersoner, som åbenbart har valgt kun at tage kontakt til ham. Han gør intet forsøg på at dokumentere blot nogen af de mange fantastiske historier, som han gengiver.

Konklusion

Teorierne om eksistensen af parallelle universer er rimelig solidt underbygget. Det vil dog kræve en grundlæggende viden inden for bl.a. kvantefysik at kunne forstå teorierne fuldt ud. Mest interessant er den kendsgerning, at et håndgribeligt bevis muligvis er inden for rækkevidde. Man antager på nuværende tidspunkt, at gravitation er en kraft, som virker på tværs af de parallelle universer. Lykkes det derfor at påvise tyngdekraften fra et andet univers, har man det endelige bevis for multiuniverset.

Hvad angår den anden teori: at nogle ufoer og aliens er besøgende fra sådanne alternative virkeligheder, så er den væsentlig mere problematisk. Jeg har i denne artikel valgt at gå ud fra, at en del beretninger om nærkontakt med aliens er autentiske. Og dermed er vi tilbage ved det problem, som altid har plaget ufologien: manglen på fysiske beviser.

Kritikkerne vil pege på massehysteri, hallucinationer og lignende psykiske fænomener som årsager. Beretningerne fra de landlige egne af Brasilien er i den henseende mere troværdige. Som nævnt ovenfor er mange af vidnerne analfabeter og har ingen adgang til massemedierne. Under sådanne forhold burde massehysteri have vanskeligt ved at sprede sig over et så stort geografisk område. Men tanken om besøgende fra andre dimensioner må altså foreløbig forblive en hypotese - et af flere mulige bud på forklaring af ufofænomenet.

Kilder:

„Dark worlds", s. 20-27 i »Scientific American«, november 2010
„Looking for life in the multiverse", s.28-35 i »Scientific American«, januar 2010
„The great cosmic roller-coaster ride", s.28-35 i »Scientific American«, november 2007
»The humanoids« Charles Bowen, England 1969
„The many worlds of Hugh Everett" s.72-79 i »Scientific American«, december 2007
»We are not alone« Atala D. Toy, USA 2009

UFO-Mail udgives af Skandinavisk UFO Information.